

GLOBI TERRE

STRIS, SEV GEOGRA-

PHICI DESCRIPTIO.

D conuexum Globi signetur punctus A, è quo duæ aut tres describantur circularũ circumferentiæ, quarum remotissima in quatuor æquas partes diuidatur in CDEF punctis. Applicetur autem puncto A cartacea aut plumbea regula, quæ scilicet hinc inde flexibilis sit, & ex eo per singula sectionum puncta ducantur lineæ, quæ reliquas quoque in totidem partes æquales secabunt.

Hæ denique in oppositam ipsi A puncto partem producantur, finique sectionum harum assignetur B nota. Lineæ autem ab A in B, bipertiantur in G puncto, & circini uno pede in A aut B puncta posito, altero uero in G extenso describatur æquator, qui in 360 partes æquales secetur, & per singula 15 puncta ducantur circuli secundum quantitatem AG arcus, & hi quidem longitudinum, quorum numerus incipiat in C puncto, uergatque per DEF puncta in C usque. Porro arcus AGB in 180 partes æquales dispescatur, & ex A centro super puncta diuisionum per denarium distincta, ducantur circuli latitudinum, quorum numerus in æquatore incipiat desinatque in utrisque polis. Iam à polis & æquatore in utramque partem numeretur maxima Solis declinatio, & è polis super terminationum puncta describantur circuli polares & tropici. Is enim qui circa A polum reperitur, est circulus arcticus, qui autem in eius opposito, antarcticus, Tropicus quoque inter æquatorem & A notam est Tropicus Cancræ, reliquus uero Capricorni. Deinde AGB arcus seorsim in linea fiducia diuidatur in partes 180 æquales, sicut antea de arcu AGB dictum est, quæ affigatur polis Globi, huius autem numerus, ut in arcu AGB, à G puncto polos uersus ambulet. Tabule igitur regionum longitudinum latitudinumque locorum terrestrium partes indicabunt. Numeretur itaque longitudo loci in æquatore finique computationis applicetur fiducia regula, in qua latitudo loci cum parte sua numerabitur, in quadrante quidem AG, si ea septentrionalis fuerit, aut GB, si meridionalis, terminoque huius in globo assignetur punctum, cui loci nomen ascribatur.

His igitur ita descriptis, fluuiorum origines & tractus, sylue quoque montes & littora maris (in immensum enim excresceret uolumen, si singula hoc in loco curiosius perstringere uellemus) ex descriptionibus Cosmographicis uniuersalibus desumantur, eaque in globo eadem penitus ratione depingantur. Hac autem in parte summas tribuimus doctissimis uiris D. Orontio Fineo Delphinati, & D. Petro Appiano in descriptione cordis Cosmographici, D. uero Gemmæ Frisio in Globoso corpore, quos hac in re consulendos potius duximus, quam quod fastidiosa prolixitate libri animo studiosorum obstreperemus. Postquam autem ea ex Cosmographicis designationibus desumpta fuerint, paretur meridianus è materia solida, qui in 360 partes æquales, diuidatur & numerus ab æquatore uersus utrosque polos procedat, cuius poli orbiculos habeant, sicut lineæ fiduciales, quorum centra erunt in punctis intersectionum meridiani cum gradu nonagesimo ab æquatore. Iplis quoque horum centris perforatis, meridiani poli Polis sphaeræ seu Globi affigantur, ita tamen